

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 października 2011 r. w sprawie T-38/05, Agroexpansión S.A. przeciwko Komisji Europejskiej wniesione w dniu 27 grudnia 2011 r. przez Alliance One International, Inc, dawniej Agroexpansión, S.A.

(Sprawa C-668/11 P)

(2012/C 89/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Alliance One International, Inc, dawniej Agroexpansión, S.A. (przedstawiciele: M. Odriozola i A. Vide, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- Uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-38/05 Agroexpansión S.A. przeciwko Komisji.
- Obniżenie kwoty grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie.
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Wnosząca odwołanie uważa, iż Komisja i Sąd w niewłaściwy sposób zastosowały art. 101 ust. 1 TFUE i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ poprzez uznanie spółki Dimon odpowiedzialną solidarnie za naruszenie popełnione przez Agroexpansión. Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył jej prawo do obrony i art. 296 TFUE, ustalając w wyroku (a zatem *ex post facto*) wymogi dowodowe zastosowane przez Komisję w decyzji⁽²⁾. W konsekwencji, traktując pozostałe przedsiębiorstwa w sposób bardziej korzystny, Sąd naruszył zasadę równości traktowania ustanowioną w art. 20 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Ponadto Sąd nie mógł pominąć okoliczności, że Komisja nie uzasadniła prawidłowo w decyzji argumentów dotyczących obalenia domniemania.
- 2) Wnosząca odwołanie uważa, że błędnie zastosowano wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien oraz zasad indywidualizacji sankcji i proporcjonalności względem okresu, w którym Agroexpansión nie była częścią grupy Dimon. Wnosząca odwołanie uważa, że do celów określenia wysokości sankcji nałożonej na Agroexpansión za okres poprzedzający jej włączenie do grupy Dimon nie należy stosować współczynnika korygującego do podstawowej kwoty grzywny nałożonej na Agroexpansión, ze względu na to, iż spółka ta nie była w tym okresie spółką zależną jakiegokolwiek międzynarodowej grupy. Tytułem żądania

ewentualnego, na wypadek, gdyby Trybunał uznał, że należy zastosować jedną grzywnę, strona wnosząca odwołanie podnosi, iż grzywna ta powinna być obniżona, aby wykluczyć nieproporcjonalne zastosowanie mnożnika.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2004) 4030 wersja ostateczna z dnia 20 października 2004 r. w sprawie postępowania zgodnie z art. (81 ust. 1 WE) (sprawa COMP/C.38.238/B.2 — Surowiec tytoniowy — Hiszpania)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 grudnia 2011r. — Société ED et F Man Alcohols przeciwko Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)

(Sprawa C-669/11)

(2012/C 89/08)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société ED et F Man Alcohols

Strona pozwana: Office national interprofessionnel des fruits, des légumes, des vins et de l'horticulture (VINIFLHOR)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewidziany w art. 5 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 360/95⁽¹⁾ z dnia 22 lutego 1995 r. w przypadku przekroczenia przez podmiot wyłoniony w przetargu wyznaczonego terminu wywozu przepadek ustanowionego przez ten podmiot w posiadającej przyznany w drodze przetargu alkohol agencji interwencyjnej zabezpieczenia wykonania w kwocie 12,08 ECU za hektolitr alkoholu, który nie został wywieziony w przewidzianym terminie oraz przewidziany w art. 91 ust. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r.⁽²⁾ przepadek, w przypadku zwłoki w wywozie przyznanego w drodze przetargu alkoholu, w każdym razie 15 % zabezpieczenia mającego gwarantować wywóz we wszystkich przypadkach oraz 0,33 % kwoty pozostającej po odjęciu tego 15 % za dzień przekroczenia ostatecznego terminu wywozu stanowią kary administracyjne czy też środki innego rodzaju?

2) Czy samo w sobie naruszenie przez dany podmiot terminu wywozu posiadanego przez agencje interwencyjne alkoholu winnego, który został mu przyznany przez Komisję w ramach procedury przetargowej, stanowi uchybienie mogące spowodować wyrządzenie szkody w budżecie ogólnym Wspólnot lub też budżetach, które są zarządzane przez Wspólnoty w rozumieniu art. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. (3)?

3) W zakresie dotyczącym ewentualnego zbiegu przepisów rozporządzenia przekrojowego Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. oraz rozporządzenia sektorowego Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r.:

— W przypadku udzielenia twierdzącej odpowiedzi na pytanie 2, czy ma zastosowanie system zatrzymania zabezpieczenia w przypadku zwłoki w wywozie przewidziany w rozporządzeniu sektorowym Komisji z dnia 22 lutego 1995 r., z wyłączeniem jakiegokolwiek innego przewidzianego przez prawo Unii systemu środków czy kar administracyjnych? Czy też, przeciwnie, zastosowanie ma jedynie system środków i kar administracyjnych przewidziany w rozporządzeniu Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r.? Czy też może w celu ustalenia środków i kar administracyjnych, jakie winny zostać zastosowane, należy uznać, że ma miejsce zbieg tych dwóch rozporządzeń z dnia 22 lutego 1995 r. i z dnia 18 grudnia 1995 r., a jeśli tak, to z jakiego rodzaju zbiegiem mamy do czynienia?

— W przypadku udzielenia przeczącej odpowiedzi na pytanie 2, czy przepisy rozporządzenia przekrojowego Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. zabraniają stosowania przewidzianego w art. 5 ust. 5 rozporządzenia sektorowego Komisji z dnia 22 lutego 1995 r. zatrzymania zabezpieczenia w przypadku zwłoki w wywozie ze względu na to, że to ustanawiający warunek oparty na istnieniu szkody finansowej po stronie Wspólnot rozporządzenie przekrojowe z dnia 18 grudnia 1995 r. stoi na przeszkodzie temu, aby środek lub kara przewidziane przez wcześniejsze lub późniejsze rozporządzenie sektorowe w dziedzinie rolnictwa miało zastosowanie w przypadku braku takiej szkody?

4) W przypadku, gdy, na podstawie odpowiedzi udzielonych na powyższe pytania należałoby uznać, że zatrzymanie zabezpieczenia stanowi karę mającą zastosowanie w przypadku przekroczenia przez wyłoniony w przetargu podmiot terminu wywozu, czy w celu obliczenia części kwoty zabezpieczenia, jaka winna być zatrzymana za naruszenie ustalonego dla przetargów nr 170/94 WE i nr 171/94 WE przez rozporządzenie Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r. (ze zmianami) terminu wywozu należy zastosować wstecz, a jeśli tak, to na jakich zasadach, przepisy art. 91 ust. 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1623/200 z dnia 25 lipca 2000 r. chociaż, po pierwsze, to ostatnie rozporządzenie nie zmieniło ani nie uchyliło wyraźnie przepisów art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 360/95 z dnia

22 lutego 1995 r. regulującego w szczególności te przetargi nr 170/94 WE i nr 171/94 WE, lecz jedynie przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 377/93 z dnia 12 lutego 1993 r. (4) ustanawiającego wspólny system prawny przetargów na destylowane alkohole posiadane przez agencje interwencyjne i odsyłającego w zakresie dotyczącym szczegółowych zasad znoszenia ustanowionych przez wyłonione w ramach przetargów podmioty zabezpieczeń wykonania do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. (5), które zostało wyraźnie uchylone w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r. oraz, po drugie, rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 zostało przyjęte już po przeprowadzonej w 1999 r. reformie wspólnych rynków wina i zmienia ono w sposób istotny system przetargów oraz system ustanawianych w tych ramach zabezpieczeń zarówno w zakresie dotyczącym ich przedmiotu, jak i ich kwoty oraz, wreszcie, skreśla Brazylię z wykazu krajów trzecich w przypadku których, jeśli chodzi o wyłączne wykorzystanie w sektorze paliwowym, dozwolony jest wywóz przyznanego w drodze przetargu alkoholu?

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 360/95 z dnia 22 lutego 1995 r. otwierające procedurę przetargu ograniczonego na wywóz alkoholu winnego posiadanego przez agencje interwencyjne (Dz.U. L 41, s. 14)
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 z dnia 25 lipca 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych (Dz.U. L 194, s. 45)
- (3) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312, s. 1)
- (4) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 377/93 z dnia 12 lutego 1993 r. ustanawiające szczegółowe zasady zbywania alkoholu uzyskiwanego w wyniku działań destylacyjnych określonych w art. 35, 36 i 39 rozporządzenia nr 822/87 i będącego w posiadaniu agencji interwencyjnych (Dz.U. 43, s. 6)
- (5) Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych (Dz.U. L 205, s. 5)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 29 grudnia 2011 r. — Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) przeciwko Société Vinifrance SA

(Sprawa C-670/11)

(2012/C 89/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État